

Секція «Геодезія, землеустрій та кадастр»

ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВЕЛИКИХ МІСТ

Олійник В. Д., к.г.н., доцент; Хропот С. Г. к.т.н., доцент
(*кафедра землеустрою та кадастру*)

Велике місто, особливо столиці, обласні центри і далі розвиваючись, відчують потребу в нових ресурсах – територіях, джерелах водопостачання, інфраструктурі, проте в межах міської території вони виявляються вичерпаними або близькими до вичерпання. Тому центр ваги розвитку об'єктивно переміщується в приміську зону. Таким чином в більшості випадків для великих міст, фактором забезпечення розвитку, як правило, є територіальні ресурси області, а саме – приміська зона.

Спостерігається тенденція до територіального зростання міст та ускладнення конфігурації їх зовнішніх кордонів за рахунок приміської зони. Продовжується експансія міста на територію області, що вимагає чіткого встановлення адміністративних кордонів міста та приміської зони, так як система органів місцевого самоврядування та управління будується відповідно до адміністративно-територіального поділу, а саме адміністративно-територіальне управління розуміється як поділ території на певні частини з метою найбільш раціонального управління. Час від часу прилеглі до міста населені пункти включалися в межу міста і втрачали статус самостійних адміністративно-територіальних одиниць, за їх рахунок розширювалися адміністративні кордони міст.

Однак, слід зазначити, що в Парижі система адміністративно-територіального поділу була сформована ще Наполеоном Бонапартом більш 200 років тому і з тих пір перетерпіла мало змін. На думку деяких науковців, цей бар'єр пропонується усунути шляхом злиття міста і області за рахунок розширення міської межі. Складність ситуації визначається існуючою різномасштабністю адміністративно-територіального поділу, недоліками внутрішньообласного поділу, невпорядкованістю зовнішніх кордонів міст. Іншим важливим питанням системи «місто – приміська зона» є функціональна підпорядкованість приміської зони місту, виконання нею містообслуговуючих функцій при адміністративній її незалежності й економічній самостійності.

Сучасні наукові дослідження мають вирішувати питання раціонального розселення населення, розміщення виробництва, природокористування та охорони навколишнього середовища, територіальної підпорядкованості.